

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947

Петро Андрусів

Ч. 10. РІК V. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ЖОВТЕНЬ, 1948. ЦІНА 20 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., OCTOBER 1948 VOL. V. No. 10

УКРАЇНКА ВЧИТЬ В УНІВЕРСИТЕТІ

Панна Дарія Уляницька, дочка о. Антоніна й пані Уляницьких з Френкфорд, Па., одержала назначення учити медичної фізіології в Медичній Школі університету Джорджтаун у Вашингтоні, Д. К.

Панна Уляницька студіювала в Ньюйорськім і Пенсилвенійськім університеті.

УКРАЇНЦІ В АВСТРАЛІЇ

До недавна українців майже не було в Австралії. Аж тепер зачали туди прибувати українці зо скитальщини. Один дописувач відти пише що незабаром там буде 1,000 українців.

Українці й інші емігранти їдуть тепер до Австралії працювати на залізницях і цукрових плантаціях. Платня є до 8 доларів денно.

Нові українські імігранти дали вже два концерти які були передані в радіо й австралійцям дуже подобалися.

СПРАВА СТАЛОГО ПОБУТУ СКИТАЛЬЦІВ

П. Єлисавета Кемпбелл, директорка Інтернаціонального Інституту у Філадельфії, заявила, на підставі інформацій з Вашингтону, що скитальці, які прибули до Америки перед 1 квітня, 1948, могутимуть зостатись тут на постійний побут.

Вона пригадала що новий закон приписує що лише 15,000 скитальців які мають тимчасові віза, можуть одержати дозвіл на постійний побут, отже то з них скоріше подбає, матиме першенство.

Аплікації для зголошення можна дістати в офісі Іміграційної й Натуралізаційної Служби, у Філадельфії при 42 Савт 15 вулиці.

Інтернаціональний Інститут радо послужить скитальцям у цій справі.

ЛЕТЯТЬ ДО КАНАДИ

Одна ткацька фірма в Канаді набирає на скитальщині жінок до праці. Недавно та компанія перевезла 40 скиталок літаками.

Антін Павлось — Робітниця

ВИВОЗЯТЬ УКРАЇНЦІВ ЗО ЛЬВОВА

Українці в Південній Америці одержали листи з яких довідуються що Москва дальше депортує українських культурних працівників зо Львова в Росію або на Сибір.

ХТО ПОМАГАЄ УКРАЇНСЬКИМ СТУДЕНТАМ

Комісія Допомоги Українському Студентству (КОДУС) в Німеччині подала до відома що вона несла головний тягар допомоги українським студентам на скитальщині.

Торік КОДУС признав стипендії 569 українським студентам, а в 1948 році вже більш як 500 студентам, на загальну суму 439,000 марок

НОВА СЕНАТОРКА

У стейті Мейн вибрана сенаторкою Маргарета Чейз Смит, яка була донедавна посолкою. Вона републиканка як є здавна велика більшість у стейті.

Перша жінка сенаторка була Гетті Каравей, з Аркенсо. Після смерті сенатора Каравея, її чоловіка, губернатор стейту призначив її щоб добула в сенаті реченець. Потім вона ще два рази була вибрана сенаторкою. Однак Маргарета Чейз Смит перша сенаторка що була вибрана без початкового заступства помершого чоловіка.

ЛІКАРІ СКИТАЛЬЦІ

В американській зоні Німеччини є тепер 1,461 лікарів.

МОСКВА „ДОЗВОЛЯЄ” БУДУВАТИ ХАТИ

Большевицький уряд видав „указ” яким „дозволяє” будувати хати, найбільше з 5 кімнат, як приватну власність.

Цей указ є глум з ограблених людей. Бо перша річ — люди не мають ані місця на хату, ані грошей, ні матеріялу. А ще важніше, що уряд який пограбував людям хати й досі не віддав, кожної хвилини може тесаме зробити з новими хатами, колиб люди змогли їх тепер поставити.

ТРАГІЧНИЙ КІНЕЦЬ ВТЕЧІ 4 УКРАЇНЦІВ ЧЕРЕЗ КОРДОН

Із Словаччини постійно перекрадаються через австрійську границю на захід цілі групи втікачів з країн за залізною куртиною, в тому числі й українці.

Як повідомляє Ройтер з Відня, австрійська поліція звела боротьбу з 4 українцями, які переходили чесько-австрійський кордон під Цістердорфом. У висліді двох українців заарештовано, третій покінчив самогубством, вбиваючи себе останнім набоем, а четвертий згинув теж, спричиняючи розрив гранати.

ЧИСЛО СКИТАЛЬЦІВ МАЛІЄ

В американській та англійській зоні Німеччини за інформаціями з 26 серпня було всього 493,160 скитальців.

У таборах приміщені 281,533 осіб, 16,223 працюють у робітничих частинах, і 199,404 працюють у німецьких робітнях і хліборобстві.

ВЧЕНА УКРАЇНКА В ПАРИЖІ

В Сорбонському університеті в Парижі працює вже три роки українська вчена Антоніна Таканець, фахівець з фізіології рослин.

За ті 3 роки вона написала вже кілька своїх наукових праць які побачилися друком.

ХОТЯТЬ СКИТАЛЬЦІВ ДО КАНАДИ

Кілька ткацьких фірм у Канаді заявили що приймуть на працю більше скитальців й оплатять їхню подорож з Європи до Америки.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Передплата у Злучених Державах \$2.00 річно, на пів року \$1.25. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 20 центів.

Subscription in the United States \$2.00 per year — \$1.25 for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 20 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Старосвітчина ще покутує

Українські політичні групи на скитанні в Європі, переборюючи великі труднощі, досягли великого діла, об'єднавшись в Українській Національній Раді яку вважають передпарламентом. З цього радіють всі українські патріоти, бо цей факт є доказ що де йде про ідею визволення України, там політичні різниці не ділять українців і не стоять на перепоні об'єднанню усіх свідомих національних сил.

І треба сподіватися що створення УНР виведе українську політичну думку й акцію на правильний шлях здорового, логічного думання й порядку, згідно зі славними традиціями української нації, яка є висловлена у свободі, демократизмі, пошані людської гідності і правопорядку. Це безперечно зворот до кращого, який може мати велике значення й важливий вплив на українську національну політику в майбутньому.

Однак не зважаючи на ці добрі сторінки цієї замітної події, приходиться нам ствердити сумний факт що всеж ще у цій Українській Національній Раді покутує старосвітчина у найгірших своїх видах.

Маємо на увазі виключення з УНР репрезентації половини українського народу — українського жіноцтва.

Українське жіноцтво на еміграції в Європі може найкраще організоване й працює широко та жваво, часто із самовідреченням щоб рятувати нашу еміграцію, й щоб допомогти вивести український народ з неволі. Правда, що його організація не є політична, а такої вивіски треба для вступу до УНР, але українки працюють і в політичних групах, а навіть приймають участь в активній кривавій боротьбі. Значить, перепон нема для визнання їхньої участі і співпраці у приготівлі союзу та владі. А це далі визначає, що виключення українок з УНР не можна нічим виправдати перед загальним українським громадянством як в Європі так теж і на американському континенті.

Не хочемо тут повторити відомої істини що жінки це важливіша половина нації, бо це вона виховує її, й тому — яке жіноцтво, така нація. Але вкажемо на інші моменти теперішнього й завтрашнього.

Українці потерпіли в минулій війні й після війни від фашизму який заперечував право жінок, і від большевизму який жінок ще гірше поневолює як чоловіків. У боротьбі проти нашого ворога ми апелюємо до великих демократій, які як демократії визнають і практикують рівноправність (хоча ще не досконали), щоб вони допомогли рятувати Україну з неволі, щоб вона змогла встановити у себе свободу й демократичні порядки — а тут одночасно показуємо цим демократіям, як на ділах ми у себе розуміємо і прикладаємо цю свободу й демократичні порядки.

Коли наші вороги чи противники потребували яких доказів перед демократичними націями, що ми ділами суперечимо нашим словам, то склад УНР є доволі чітким для цього прикладом.

Говоримо й пишемо що ми демократи, поступовці, ліберали, що у нашій державі як був так і буде демократизм, справедливість, рівноправність для всіх — а одночасно перекреслюємо такі заяви нашими незрілими вчинками у націй політиці.

Цим даємо собі зле свідчення перед світом і засуджуємо себе.

Промах псує найкраще діло й його тяжко вже тепер направи, навіть при визнанні вини й помилки.

В Америці законодавчі зібрання ще не є як слід використані жінками. Однак великі політичні партії вже розуміють і визнають що їх не можуть вести самі чоловіки, й тому поділяють працю і відповідальність із жінками. Інакше, праця самих чоловіків виглядала б невідповідальною, отже й несерйозною.

Таксамо повинні поступати й українці коли бажають щоб їхні почини виглядали і були відповідальні та серйозні. Українці повинні піти якнайдаліше назустріч модерним правам громадянського життя, тому що ми втратили свою державність, і не

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912, AS AMENDED BY THE ACTS OF MARCH 3, 1933 AND JULY 2, 1946 OF "OUR LIFE" PUBLISHED MONTHLY AT PHILADELPHIA, PA., FOR OCT. 1, 1948

State of Pennsylvania
County of Philadelphia

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Mrs. Helen Stogryn, who having been duly sworn according to law deposes and says that she is the business manager of "Our Life" and that the following is, to the best of her knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily, weekly, semi-weekly, or tri-weekly newspaper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, as amended by the Act of March 3, 1933, and July 2, 1946, embodied in section 537, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse side of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are:

Publisher, The Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Editor, Helen F. D. Lototsky, 866 N. 7th St., Philadelphia, Pa.

Business Manager, Mrs. Helen Stogryn, 866 N. 7th St., Philadelphia, Pa.

Managing Editor none.

2. That the owner is: (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding one per cent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a firm, company, or other unincorporated concern, its name and address, as well as those of each individual member, must be given).

The Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 N. 7th St., Philadelphia, Pa. Helen F. D. Lototsky, President, 866 N. 7th St., Philadelphia, Pa., Catherine Yarosh, Rec. Sec., 866 N. 7th St., Anghela Banach, Fin. Sec., 866 N. 7th St., Maria Babiak, Treas., 866 N. 7th Street, Philadelphia, Pa.

3. That the known bondholders, mortgages, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages securities are: (If there are none, so state.)

None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the six months preceding the date shown above is 1400.

(This information is required from daily, weekly semi-weekly and tri-weekly newspapers only).

Helen Stogryn, Manager.

Sworn and subscribed before me this 4th day of October, 1948.

Emil Kulchycky

My commission expires January 2, 1949.

УКРАЇНКИ В АРГЕНТИНІ ЗАІТЕРЕСОВАНІ СКУЖ

Спільна жіноча нарада в Буенос Айрес

В домівці Українського Комітету в Буенос Айрес, в неділю 5 вересня відбулась широка нарада українського жіноцтва в Аргентині. Були приявні делегатки Жіночих Секцій при Просвіті, пп.: Мушакова, Качанівська, Медведєва, Бурбанова, Вітошинська й з Відродження, пп.: Босакова, Марцюкова, Фаснакова та Липкова, також з Українського Допомогового Комітету пп.: Стернюкова, Михайлівська та Палашевська.

Сходина вибрали президентом наради п. Емілію Стернюкову, доволітню членку й діячку Союзу Українок у старому краю, та секретаркою п. Любу Вітошинську.

На порядку дня була справа **Світового Конгресу Українського Жіноцтва**, що має відбутися 12 й 13 листопада у Філадельфії.

Приявні застановлялись над можливістю висилки делегатки на конгрес, однак це питання мусіло відкласти з браку фондів та задля короткого часу для переведення збірки на ту ціль.

Після довшої дискусії рішили жінки вислати звіти діяльності з усіх українських жіночих товариств на терені Аргентини та **спільний привіт**, підписаний президіями управ.

Зокрема, приявне на нараді жіноцтво **ухвалило ряд резолюцій, які вирішено теж вислати під обради конгресу.**

Пізно ввечері закінчились наради. Вони обіцяли собі на прощання робити такі ширші наради всіх секцій щомісяця.

маємо своєї держави, і тепер до світу демократичного апелюємо щоб подав нам поміч у наших змаганнях обновити нашу правдиву, дійсну демократію на українських землях.

Та з чим ми йдемо до світу? Із старосвітчиною що вже віджила свій вік. Кажуть що добрий початок то половина діла, але злий початок то завдаток невдачі. Сумне це явище у нашій національній житті, і ми вважаємо що тепер вже запізно зло направляти, однак пишемо ці слова критики як осторогу на майбутнє. Можливо що в майбутньому така старосвітська практика в українській політиці вже не повториться.

Л-ка.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

ДІТРОЙТ, МИШИГЕН

Дня 11 вересня померла в Дітройті голова 5 відділу СУА,

Магдалина Войтович, проживши 55 років.

Вона походила із села Шапова, повіт Підгайці, Західна Україна. До Америки приїхала в 1911 році. Спершу жила в Балтимор, Мериленд, де одружилась, а потім з чоловіком приїхали до Гемтрамек, Мишиген.

Магдалина Войтович приймала живу участь у громадським житті, завжди була активна у 5 відділі СУА, в яким три останні роки була головою. Також належала до інших організацій. Була передплатницею Нашого Життя і все старалась піддержувати часопис СУА.

Працювала щиро до останньої хвилини свого життя, й хоч уже була хвора, ще приготувляла ювілей 5 відділу СУА.

Дня 13 вересня ввечері прийшли союзянки помодатись коло покійної. Ісі зложили по одній рожі і влякли та змовили Отченаш. Це був гарний пам'ятний момент.

Похорон покійної 14 вересня був величавий. Усі відділи СУА і всі інші українські товариства взяли участь у похороні. Членки СУА були в синіх шапочках і з відзнаками, так що це в поході дуже добре відбивало.

Пам'ятаючи яка щира була Войтовичева союзянка і як дбала про наш часопис, членки СУА зібрали між собою \$75 на пресовий фонд Нашого Життя, щоб також і ділом вшанувати її добру пам'ять між ними, а \$40.00 на Український Конгресовий Комітет.

Усі членки СУА в Дітройті і все тутешнє українське громадянство. відчувають боляче велику втрату наслідком смерті нашої членки й патріотки Магдалини Войтович.

Пожертви на пресовий фонд Нашого Життя зложили (замість цвітів на могилу покійної):

Відділ 26 СУА \$5.00, Відділ 61 СУА 2.00, Павлина Будзол 5.00, М. Кузик 4.00, К. Сосновська і А. Пиндик по \$2.50; А. Галишин, К. Стельмах, А. Сак, Н. Бойко і Н. Скочиліс по \$2.00! А. Білик, А. Біловус, К. Стасів, П. Федюк, А. Хомяк, А. Пашко, Н. Пунда, А. Бисяда, Е. Хомик, К. Чорній, А. Стравняк, П. Ги-

Відновлено відділ 27 СУА в Пितсбургу, Па. В минулому числі Нашого Життя був допис про відновлення 27 відділу СУА в Питсбургу, який через війну був підупав.

Тепер Централь одержала офіційне повідомлення про це, вкладку до кінця цього року й оголошення-привіт до Пам'яткової Книжки СКУЖ.

Уряд, пані Марія Корпа, голова; Розалія Макар, секретарка і Марія Лесько, касієрка, пишуть нам що вони дуже раді з повороту до сімі союзянок та що будуть докладати всіх зусиль щоб занедбане надолужити. Вітаємо 27 відділ і бажаємо якнайкращих успіхів.

::

Делегаток 8-ої Конвенції СУА прохаємо прислати до Централі замовлення готелю. Програма Конвенції зостається незмінена, хоч дата переложена, з 3 жовтня на 14 листопада.

Відділові 5 Союзу Українок Америки в Детройті передаємо щирі спочування з приводу смерті їх голови Магдалини Войтович, доброї провідниці й щирої союзянки. Нехай Всевишній потишить Вас усіх і pomoже продовжати патріотичну працю.

Екзкутива СУА.

ПРИВІТ З ЕВРОПИ

Мінхен, Німеччина 15 вересня, 1948

До Союзу Українок Америки на руки Голови п. Олени Лотоцької у Філадельфії

З доручення III Зїзду Обеднання Українських Жінок на еміграції, який відбувся в днях 4 і 5 вересня ц. р. у Штутгарт-Цуффенгавзен, Головна Управа ОУЖ має за шану передати Союзові Українок Америки щирий сестриний привіт від зорганізованого жіноцтва в Німеччині. Зїзд висловлює своє признання і вдячність за ту моральну й матеріальну піддержку, яку в тяжких хвилинах дістають українські жінки на скитальщині від Сестер за океаном.

Зокрема, Зїзд вітає ініціативу Союзу Українок Америки для скликання Світового Жіночого Конгресу й покладає надії, що цей Конгрес причиниться до успішнішого розв'язання всіх наболілих питань української еміграції, посилить організовану працю українських жінок у всіх країнах та принесе користь визвольній справі нашого скривавленого Краю.

За Головну Управу Обеднання Українських Жінок на еміграції:

Ірина Павликовська, голова; Дарія Ребет, секретарка.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА У ВЕРЕСНІ, 1948

Річна вкладка і організаційний фонд:

Відділ	
27 Пितсбург, Па.	10.00
33 Клифтон Гайтс, Па., (1946-7-8)	15.00
Пресовий фонд Нашого Життя	
Відділ	
5 Детройт, збірка на похороні бл. п. Магдалини Войтович	\$75.00

щук, А. Касій, А. Мудра, М. Пашко, Т. Морозовська, Т. Кузик, З. Боднар, З. Наконечна, П. Мукрак, А. Вітенько, З. Микула, М. Сігда, А. Сірко, А. Кобаса, М. Гальонська, Т. Сіділо, Т. Бугай, Т. Генек, М. Свікун, П. Стадківіч, Г. Скікун, П. Попик, П. Кузич, А. Гудий, М. Мачержак, Е. Мачержак, З. Голуб, Е. Козаченко, А. Зарицька, М. Роленко, П. Негреч, Т. Солодка по \$1.00; П. Андрушків і Ю. Андрушко по 50 ц.

46 Філадельфія, збірка на ювілею Марії Сенько	4.00
Іван Цюпа, Бруклін, Н. Й.	
Й. в річницю смерті дружини Михайлини	10.00
Ева Кобзар, Нью Йорк	5.60
Марія Марусевич, Нью Йорк, Н. Й.,	5.20

На делегаток з Європи

Відділ	
46 Філадельфія, Па.	10.00
Конвенційний фонд	
Відділ	
33 Клифтон Гайтс, Па.	10.00
37 Детройт, Миш.	10.00

Передплати прислали ф

Марія Малевич, Пितсбург, Па.,	5
Марія Гурбула, Виндзор, Онт., Канада	2
Теодозія Стельмах, Детройт, Миш.	2

По 1. передплаті: Олена Журибіда, Наталія Біло, Микола Федак, Дарія Кульчицька, Стефанія Ортинська.

Юлія Летнавчин, фін. секр. Марія Бабяк, касієрка.

УКРАЇНКИ В АНГЛІЇ ОРГАНІЗУЮТЬСЯ

Президія Ради Союзу Українок у Британії (СУБ) подала такий комунікат:

Подається до відома Управ Відділів СУБ-у, мужів довіря та загалу членства, що йдучи назустріч бажанням і потребам організаційно оформити українське жіноцтво на тутешньому терені та допомогти йому провести підготовну працю для створення майбутньої жіночої організації, — Президія Ради СУБ-у рішенням з 21 серпня створила Секцію Українських Жінок при Президії Ради СУБ-у.

У звязку з цим Президія доручає всім Управам Відділів СУБ-у мужам довіря і загалові членства СУБ-у йти якнайдалі на руку та дати потрібну допомогу умандатованим делегаткам Секції, які виїздитимуть на терен в організаційних справах Секції. Цю допомогу необхідно їм давати навіть тоді, колиб з якихнебудь причин громади не були повідомлені про приїзд делегаток на місяц.

Управи Відділів СУБ-у зокрема повинні допомогти делегаткам в основуванні жіночих гуртків при Відділах, там де на це є умовини. Додаткові інформації у щій справі Управи Відділів СУБ-у знайдуть в обіжнику ч. 5, який на днях Управа Централі висилає Відділам.

Складайте жертви на видатки Світового Конгресу Українського Жіноцтва

НА СПОМИН ПРО БЛ. П. М. ВОЙТОВИЧЕВУ

Ще так недавно була між нами, Журилась спільно і працювала. Хоч смерть у неї вже за плечима,

Та вона того не причувала.

Три тижні тому ще на пікніку Вона тикети нам продавала, Хоч її сили вже опускали, Але про тее вона недбала.

Для рідної справи все працювала,

Щоб фондів придбати найбільше,

Щоб можна дати поміч скитальцям,

Та рятувати скоріше.

І ще й річницю п'ятнадцятилітню

Думала відсвяткувати,

Щоб то по старших сліди zostались,

Щоб домівку збудувати.

Щоб молоденькі вже мали місце

Де разом ся сходити,

І пригадали ще й своїм дітям

Чий то вони є діти.

М. Ясінська

Дітройт, Мишиген.

Сумна відбитка в уяві американської українки

Кажуть, що буря робить деревину сильною. Буревій може зламати хвору деревину, а майже ніколи молоді, здорової. Він виверне з корінням старе дерево, обламає йому віття, а ніколи не зламає. Це мабуть право природи. Вітряга не раз вигинає й мотає деревиною на всі боки, і здається от-от вона захитається, зламається й пропаде.

Та ні, прошумить вітер, промине буря, змиє її дощами, й дивися, а вона стоїть собі пишна, горда, свіжа й наче ще більша виросла. Зірветься туча, градом бє по цій деревині, ламає галуззя, несе з вітром шовкова листя, а там втихне. Загляне сонце й вона радісно зітхає, що пережила страхіття.

А в зимі, вітри з дощами окутають її ледяними тяжкими оковами від конара аж до самого вершка. Здається вона гине, давлять її ледяні диби. Вона не може рушитись, вона німа, стоїть наче заклата й важко страждає. Повіє морозний втер, вона застогне, ронить за дубиле віття й боляче вижидає кращого дня.

А кращий день прийде, засяє тепле сонце і спадуть тяжкі окови, минуться сніги. Деревина оживе, випростує рамена, зазеленіє, зацвіте новим життям, новою радістю і росте. — росте здорова, гнучка, величннн...

Так буревій шаліє над нашим народом. Шаліє він на українській землі, над тим теплим — як доно матері — чорноземом, який кормив століттями свій народ, своїх дітей. Над тим чорноземом, що його українська рука від віків управляла, де блискучий ніколи не ржавіючий плуг клав скибу за скибою теплої землі під пишну золоту пшеницю. На широких степах України, де сумно тирса шумить про жах і горе, над німими курганами, які так багато мають розказати. Рече цей буревій над верхівям Кавказу, і Карпат, де новітні Довбуші і Кармелюки кують героїську сталь. Над бурливим Чорним морем, напоєним у щерт українською гарячою кровю й слізми.

Бушує він по селах поміж селянськими хатками, і щирить страчне спустошення, камічить, вбиває живе серце і свободну українську думку. Кається українськими містами, брукованими вулицями, натупає на український ум, на ту провідну думку, яка щораз сильніше вростає в мозок нашого народу. Гонить гонить, піниться й топче усе що попадається йому в дорозі.

Від того шаленого реву стогне земля України, горять ліси, чорніє земля, валяться мурі! Втікає з пересяку народ як листя гнане гострим осіннім вітром. А з народом несеється горе, жах і злидні. Все що живе, свободолюбне, жене від цієї зловіщої бурі далеко у світ, в чужі країни, в незнані сторони, в непевність.

Сховалось сонце. Нависли темні хмари над головами нашого народу, а в його мозку настирлива думка: Краще смерть як неволя! Краще вмерти на волі як жити в неволі! Це провідна думка українського мозку.

Дальше і дальше у світ, між свободні народи!

Візьми зо собою любов до своєї землі і не бійся, не пропадеши — шепче людська доля. Там далеко, за кордонами, за широкими морями, розкажи світсьві, що сталося на Україні. Розкажи про цю потвору, яка жадібно задавити хоче світ, сонце, правду, справедливість! Такі прикмети людства їй не по нутру. Вона все знищити хоче!

Втихає шал, а потвора пускає блахман, брехню у світ, мовляв: верніться, у нас добре, у нас хліба повно, у нас свобода, у нас як у раю!

Брехня! Неправда! Народ втікає, не оглядається. В його сильна постанова, а в серці туга за Україною... З цим вони йдуть у світ. Терплять злидні, падуть і встають, і знову падуть і встають, не спочивають. Тяжко повірити. Як дорого платиться за свободу. Якою високою ціною окуплюється народну волю! Яка болюча глибока рана на тілі нашого народу! Коли це все загоїться? Якого ліку на цю рану треба?

Віри! Віри в добро, в того Бога, який кермує всесвітом! Віри у справедливість, у правду! Вона є, вона існує у світі! Правді не вільно пропасти, так як не вільно марне пропасти цій гарячій здоровій крові, яку пролито за волю України! Народ український переходить тепер хрестний шлях, але він сильний, дужий. Ним метає життєва буря, а він гартується й кує в собі незламний свободний характер, закріплює віру й надію на краще. Він знає, що буревій гонить у безглузді й заженеться у пропасть на загибель. Він вірить, що по бурі виходить сонце, і вірить, що по цій народній руїні він відбудує новий лад, нові свободні родинні огнища, й заживе господарем на своїй землі, бо це право природи, це закон Божий.

Цю трагедію нашого народу, я тут в Америці, в затишку, у своїй вигідній хаті, можу тільки уявляти. Ні, ані уявити не можливо. Я не в силі збагнути тієї народної руїни. Мені тільки здається, що це так, але те все горе людське — щоб його зрозуміти — треба відчути на власній шкірі, на власній втраті, своїми стражданнями, тоді я зрозуміла б, що таке народна трагедія. Що це значить, коли тебе НКВД викине з твоєї власної хати, з твоєї землі і запакуює на Сибір. Бо колиб цю твою хату вогонь спадив або гармата рознесла, тобі було б легше. Тобі осталася б хоч руїна. Ти припадаєш до цієї руїни, змиваєш слізами, збираєш цеглину до цеглини, і в тебе оживає нова надія. Ти крипишся новими силами, бо віриш, що незабаром таки зведеш дах над головою своїй родині. Але ні. Ти знаєш, що у твоїй хаті топче якийсь большевицький чобіт, а ти? Перед тобою порожнеча, тюрма, Сибір, тяжкі роботи, смерть.

От большевицький рай! Часом мені здається що я провинилась перед нашим народом. Я не голодна, маю дім і в домі. А там в Європі наші люди по невіряться у таборах. Хіба я знаю, що таке табір? Хібаж я розумію, що таке таборове життя, що таке скитальщина? Часом здається, що нема жадного виходу нашому народові, що вже кінець нашій історії, що вже не зостається жадного слова відповіді на українське питання. Я стою наче перед муrom і мені тривожно.

Але десь глибоко в думці, чи в душі я бачу, наглядно бачу, далекий ясний промінь. Він жевріє. Я відчуваю душею, що не все страчене. Наш народ потерпів страшні втрати, але неправді большевицькій мусить прийти кінець. Таке зло як большевицький режим мусить пропасти, так як пропадає буревій у безвістях. А тому жевріє в моїй душі цей далекий ясний промінь, який просвітить нашому народові новий шлях на Україну, бо це право природи. Кожна людина в житті має нагоду здобути становище й кожний народ має своє призначення. Це закон Божий.

Терпіння зроджує ініціативу до оборони, до порятунку. Переслідування ворожі створюють в народі завязаття, опір і самооборону. Мабуть так є, що Провидіння Божє вивело наш народ у світ і сказало: Иди, учися нового життя. Маєш розум, маєш провідну думку, злучи свої сили в одно ціле і муrom стань в обороні своїх прав. Ти не маленький, ти міліонний колюс, ти здоровий, охочий, покажи свою зрілість. Ти не жив ще повним життям, і тобі належить рівне право

у світі, як другим народам. Ти не мусиш бути чийсь підніжком. Иди, гримай у браму свободних народів, говори, кричи, тебе почують.

А ось дивись, вони, наші во роги повкручувались скрізь і роблять юдину роботу і думають таким чином здобути світ та ще й його перевернути на свій лад. Але справедливість починає барикадувати їм їхне безпуття і їх нападає жах. Вони втікають, відпекуються від свого режиму, гонять самі від себе, від своєї совісті, від тієї брехні, яку вони стараються сіяти на вільній землі.

А ти, гнаний український народе, несеш зо собою прапор правди; йдеш тернистим та чесним шляхом. В тебе немає нечистих думок супроти світу, твоя справа ясна. Ти хочеш жити, працювати для себе, творити свою власну чисту історію не забарвлену, ти хочеш працювати для своєї землі, свого дому, свого майбутнього.

І до того великого святого діла, для здобуття волі нашому народові обєднаємось усі. І ви там в Європі, і ми тут у вільній Америці і по всьому світу. Жіночі товариства, станьмо під проводом нашої найбільшої жіночої організації Союзу Українок Америки станьмо муrom в обороні своїх народних українських прав

Найближчою нагодою до піднесення голосу в обороні нашого народу це Світовий Український Жіночий Конгрес, в яким повинно взяти участь наше жіноцтво у першій мірі, як вільні громадянки цієї країни. Тут не повинні заважувати жадні групові різниці. Жіноцтво повинно заманіфестувати свою патріотичну організаційну зрілість, виказати розуміння важливості моменту в якому Конгрес діє, та причинитись до величній справи, яку підносить Конгрес перед світом. Поможім Централі США в її такій благородній праці, що спрямована тільки на добро й на поміч нашому народові.

Ю.

ЩО КОШТУВАЛА Б НОВА ВІЙНА

Минула війна коштувала Америку 330,000,000,000 доларів. В однім 1944 році коштувала 90 біліонів.

Колиб прийшло до нової війни, то як рахують у Вашингтоні, та війна коштувала б ще 540 біліонів.

(Минула війна оставила американському народові 220 біліонів довгу, а нова війна ще додала б 500 біліонів, або пів триліона доларів, так що плачення самих лише процентів від довгів було б великим обтяженням громадян.

3-тій Зїзд Обеднання Українських Жінок на еміграції що відбувся 4 й 5 вересня ц. р. у Штутгарт-Цуффенгавзен, в Німеччині

Вінчання заслуженої союзниці

Володимир і Стефанія Грицко

Дня 9 вересня відбулося в Йорку вінчання панни Стефи Абрагамовської з п. Володимиром Гришком. З цієї нагоди лані Стефа Грицко одержала дуже багато GRATULACIЙ і побажань, від українських товариств, а зокрема від СВА, й теж від багатьох приятелок, співпрацівниць і знайомих в Нью Йорку й інших містах, де імя нашої заслуженої союзниці було відоме та якнайкраще записане.

Велика українська громада в Нью Йорку добре знає паню Стефану Абрагамовську Грицко, бо вона завжди щиро працювала для неї у багатьох товариствах, брала активну живу участь у всяких національних підприємствах і виступах, і також усе щедро жертвувала грошову допомогу на українські народні цілі.

Для СВА пні Абрагамовська Грицко має особливі заслуги. Вона була одна з кількох ініціаторок і основниць нашої організації, а з того часу вона вже цілою душею трудилася для СВА. В 1934-1935 була в Головній Управі СВА скарбничкою. На конвенціях в 1935 і

1937 була вибрана заступницею голови СВА. Коли СВА зачав видавати Наше Життя, вона перша поспішила з більшою пожертвою на пресовий фонд, а потім безупинно дбала про збільшення цього фонду.

В місті Нью Йорку вона має великі заслуги для Української Жіночої Громади яка є 1 відділом СВА.

Не диво що СВА, всі товариства й громадянство що для нього п. Абрагамовська Грицко так щиро трудилася багато років, постішили їй сердечно погратулювати і побажати щастя, здоров'я й многих літ на новому шляху життя.

Головна управа СВА своїй заслуженій союзниці вислала спеціальні GRATULACIЙ, побажання й весільний дарунок.

Наш часопис і від себе вітає панство Грицків та висловлює найкращі побажання. Хай Бог благословить!

ПОЧТОВИЙ ЗНАЧОК НА ЧЕСТЬ ЖІНОК

Американський поштовий департамент випустив 3-центовий значок для відзначення 100-ліття поступу жінок у Злучених Державах.

У липні минуло 100 років з дня 1-го жіночого зїзду в Сенска Фоллс, Н. Й., старанням Елісавети Стантон, якої портрет є на ершому місці. По середині є портрет Керрі Чепмен Кетт, яка торік померла, а третя Луcretія Мотт.

БІЛОРУСИНКИ И УКРАЇНКИ (Кореспонденція з Нью Йорку)

Протягом довгих років нашого взаємного змагання за здобуття кращої долі українському і білоруському народові, доля поставила українську жінку мало що не в однакове становище з білоруською жінкою. Ми були завжди борцями у перших рядах змагання.

Українські і білоруські письменниці у своїх творах головним чином піддержували національні змагання. Ваша Леся Українка й наша Наталя Арсеннева обидві у своїх творах з любов'ю описують свою батьківщину й запалюють до любови й до боротьби за неї.

Коли доля на короткий час дала волю в 1917 Вашому й нашому народові, жінки одразу прийняли за активну конструктивну працю щоб допомогти у відбудові української і білоруської держави. І знову однакова доля, сумна й важка, одібрала нам нашу волю, й знову ми опинились частково на еміграції у спільній боротьбі, а частково під Москвою й Польщею які однаково як Вас так і нас поневолили, і тоді Ви й ми виступили до боротьби за наші права.

Прийшов рік 1939 — Польща була знищена й ми разом надіялися що прийдуть для нас кращі часи, але навпаки, прийшли ще гірші часи: Ми знову зустрілися з Вами на дорозі в заслання на Сибір чи Казакстан. Ваша і наша любов волі й незалежності була ворожа як полякам так і більшовикам.

ДЛЯ ДОБРОДІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ФІЛАДЕЛФІ

Щороку загальна організація Комюніті Чест збирає значніші фонди у Філаделфії й околиці на користь 170 місцевих організацій що займаються допомогою установам — добродійним, санітарним і розваговим для молоді, а також Інтернаціональному Інституту та оновленому ЮСО для американських воєнків.

Дня 5 листопада зачнеться у Філаделфії й околиці кампанія за збіркою \$9,640,000 на потреби Комюніті Чест в 1949 році.

Пані Е. А. Робертс, голова Комітету Національностей у Комюніті Чест, а також президентка Ради Інтернаціонального Інституту у Філаделфії, разом з Расселом Бавером, заступником голови цього комітету, запросили 200 членів комітету на обід, щоб зясувати потреби праці для національних груп у Філаделфії й дати почин до успішної кампанії в листопаді.

ЛОТИСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РАДА

На еміграції в Європі сформовано Лотиську Національну Раду з 55 членів.

До неї входять не лише представники політичних партій, але також інших організацій.

Це нас переконує що лише в тісній співпраці українських і білоруських жінок ми зможемо дійти до світлої мети свободи й незалежності України і Білорусі.

Татяна Єрмаченко.

Олена Кисілевська

СКРИПАЧКА—МИСТЕЦЬ ОКСАНА БОЙКО СІМОВИЧ

Оксана Бойко Сімович

Скрипка це такий струмент, для якого замало здобути хоч би найкращу техніку гри, замало знати методу гри й вправи здобутої літами праці. Скрипка потребує щоб мистець вложив у неї цілу свою чулу мистецьку душу, а тоді й вона потрапить, як жаден інший інструмент, заговорити до людської душі, добути до людського серця. Але на це скрипач мусить бути віртуозом, не ремісником.

Власне таким віртуозом, що потрапить зачарувати слухачів своєю грою на скрипці, є на скитальщині скрипачка мистець Оксана Бойко Сімович. Слухаючи її, забувається сіру буденщину, про саю повну заслужаних в мелодію слухачів, а здається що ви є тільки самі й ця вічна гарна постать що своєю грою веде вас у країну краси, гармонії, мелодії.

Скрипку полюбила Оксана Сімович з дитячих літ. Вісімлітньою дитиною зачала науку на тім інструменті. Першу науку побрала в музичній школі, а продовжала в музичній консерваторії. По 10' роках солідної праці й осягненні диплому виїхала на дальші студії у Варшаву. Там училась у відомих скрипачів й здобула другий диплом у знаного професора Яжембського, а опісля продовжала студії у Відні в музичній школі Прайнера. Від 1945 р. перебуває в українському таборі на скитальщині в Баварії, й там ще старається поглибити своє музичне знання у відомого професора Губера в Мінхені.

В репертуарі її є найкращі твори світових мистців: Чаконна, Баха, Генделя Соната IV-та, Бетовена Концерт і Романс Г дур, Кореллі Ля-Фолія і другі славні речі. Крім цього класичного репертуару, знаний буковинський композитор Фірлевич написав для неї 4 композиції на українські теми на мотивах українських пісень: 1. Коломийка, 2. Козачок, спів і танець, 3. Веснянка, 4. Колискова.

Також професор Повалячек, директор музичної школи в Регенсбурзі, написав для неї композицію, на тему знаної стрілецької пісні "Синя чічка".

Концерти Оксани Сімович, що відбулись по різних таборах на скитальщині, здобули їй симпатію слухачів і заслужену славу. Критика віднеслась до скрипачки дуже прихильно. Було б дуже бажане, а для нашого мистецтва корисне, щоб ми постаралися в як найкоротшому часі стягнути Оксану Сімович за море, й дали їй нагоду заблуснути на ширшому форумі. Велика шкода що такі, і їй подібні визначні мистецькі сили марнуються у скитальчих жакливих умовах.

ПОВІСТЬ ДОКІ ГУМЕННОЇ

В Німеччині появилися друком три книги (усіх є 4) великої повісті Докі Гуменної п. з. „Діти Чумацького Шляху“.

Повість здобула вже велику популярність, як один з найкращих творів українського письменства.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ ПОВІДОМЛЯЄ

Відкладаючи дату Світового Конгресу Українського Жіноцтва з 1 і 2 жовтня на 12 і 13 листопада, задля обставин від нас не залежних, ми спершу побоювалися що це Конгресові може пошкодити. Однак довідуємося з листів що жіноцтво зраділо з відкладення речення, бо як пишуть „через літо не було зборів та не було змоги полагодити багато питань получених з Конгресом“. Тепер вони пожвавили працю й більше делегаток зголошуться.

Радіємо й вітаємо це оновлення праці. Поспішайте, українки, присилайте своїх делегаток — товариства, сестрицтва й клуби жіночі. Прилучайтесь до тих багатьох що вже раніше зголосилися. Прилучуйтеся щоб додати й Ваш голос в обороні прав до самостійного державного життя українського народу що сам промовити не може, бо в тяжкій неволі.

Ми твердо віримо що не зостанеться ніодна жіноча українська національна установа яка відмовилася б від участі у Світовім Конгресі Українського Жіноцтва 12 і 13 листопада. Одні одних повинні заохочувати до цієї спільної акції.

Бо це справа не однієї організації чи однієї території. **Це справа нас всіх українок що бажємо помогти нашому поневоленому народові, бо нас однаково болять його кривди й терпіння.** А коли тепер є нагода об'єднатись у спільній праці для цього, то зробім це сміливо й широко, без викрутків, без виправдування. Українки

УКРАЇНКИ В АРГЕНТИНІ ПРИ ПРАЦІ

В тижевику Українське Слово, в Буенос Айрес, в Аргентині, введено жіночу сторінку, яку живо й інтересно редагує п. Люба Вітошинська, що недавно прибула туди з Парижу. Пані Вітошинська відома громадянська діячка й журналістка, й вона недавно ще прислала кореспонденції з Франції до нашого часопису.

Жіночий куток в Українським Слові, у виданні з 29 серпня, 1948, займає майже дві сторінки. Находимо там інтересні статті про організаційне життя й працю українок, інформації про українські жіночі організації на американському континенті і в Європі. Між іншим, є там відомості про США й про

заступлені на Світовім Конгресі Українського жіноцтва своїми делегатками з Америки, Канади й Європи матимуть однакові права голосування у виборі президії СКУЖ, в ухваленні резолюцій, й тиборі уряду запропонованої нової світової української жіночої федерації, без огляду на число делегатів.

Діловий Комітет СКУЖ має у плані скликати ширші збори скоро тільки прийдуть делегатки з Європи, а сподіваємось їх в дуже короткому часі. На цих зборах буде усташовлена точна програма СКУЖ, яка після проголошення в українській пресі буде предложена під наради Конгресові.

Підчас Конгресу буде вистава українського мистецтва, у п'ятницю ввечері, 12 листопада, буде концерт зложений із самих жіночих сил, найкращих талантів, а в суботу спільна вечеря-бенкет, а після бенкету танці при добрій оркестрі. Запрошені визначні американки вельми заінтересовані цим Конгресом і залєвнили свою участь.

Подаємо до відома всіх що бажють бути на Конгресі як гості, що їм треба теж прислати замовлення приміщення в готелі, та прислати по \$10.00 від особи за книжочку тикетів призначених на бенкет, концерт і реєстрацію. **До 23 жовтня ці замовлення** мусять бути в руках Ділового Комітету щоб усе було готове коли вони зголосяться при реєстраційнім столі, в готелі Аделфія, 13-та і Честнат вулиці, у Філадельфії.

Дуже радісним явищем є факт що **молоді жіночі українські товариства** зголошують на Конгрес і радють що матимуть нагоду долучити свій голос в обороні українського народу.

Антонія Кульчицька
предс. преси й пропаганди

Світовий Конгрес Українського Жіноцтва який відбудеться у Філадельфії в листопаді. Також Жіночий Куток Українського Слова визначається гарною літературною мовою.

Ми гратулюємо нашим сестрам в Аргентині з приводу цього досягнення й поступу.

Леонід Полтава

ДО МАТЕРІ

Рости своє дитя, рости, Вслухаючись в розмови про безсмертя.

Ти — мати, і тому тебе — нема. Є лиш дитя, що виросте І буде класти квіти на похилий хрест,

Щоб замінить себе Хрестом — Для інших матерів.

1948

Савеля Стечишин

Наука домашньої економії

Знову зачався шкільний рік. Неодні студентки, що успішно покінчили середню школу, стають перед питанням, що їм далі робити. Чи продовжати науку в університеті, чи шукати за якоюсь поплатною роботою? Осінь настала й треба мати якийсь певне рішення.

Один відділ науки, що відкриває широкі можливості для дівчат студенток, це вища освіта в домашній економії. Америка перша країна у світі, що розвинула науку домашньої економії, ступнево аж до вищих університетських студій, включно з докторатом. В деяких інших краях ще досі ця наука не дістала вступу в університетах. З різних країн з'їздять студентки до американських університетів на спеціалізацію в галузях науки домашньої економії, а зокрема на докторати. Канадійські студентки, що по своїх університетах одержують дипломи в домашній економії, рік-річно виїждять до Америки на додаткове завершення свого знання або на окрему спеціалізацію чи на докторати. В канадійських університетах переважно послуговуються й американськими підручниками у цій науці.

Хоча Америка веде перед в науці домашньої економії, досі мало чути про американських абсолювенток українського походження. Переглядаючи списки по журналах домашніх економісток різних діячок у тім відділі та нових абсолювенток, рідко коли можна натрапити на прізвище похоче на українське. Українські дівчата, що прагнуть вищої освіти, помилки не зроблять, коли виберуть собі домашню економію. Це не тільки цікава й корисна наука, але до того дає можливості на різноманітну працю по закінченні студій. Українські матері, яких дочки звертаються за порадою, що їм далі робити, повинні заохочувати їх на студії домашньої економії.

Що це за наука та домашня економія? Таке питання може не одні собі ставлять. Дехто гадає, що це собі звичайний господарський курс, який вчить куховарення, крою й шиття та іншої хатньої праці. Так воно колись первісно було, ще коли українці хіба тільки думали їхати до Америки. Та від того часу домашня економія поступово розвинулась на науковим ґрунті, і дістала вступ навіть в університеті на рівні з іншими відділами науки. В перших роках університетських студій домашньої е-

кономії покривається загальні предмети з філософічного відділу, що включає літературу, філософію, психологію, чужу мову й так звані „саенс“, предмети як хемія, біохемія, біологія, фізика і подібне. Усі ці предмети становлять ґрунт на яким ґрунтується дальша студія аналізу поживи, готування дієт на слабості і для здоров'я, товарознавство в харчах. Поза відживу є студія про текстильне виробництво і його практичний вжиток у домах та в одягах, естетика одягу і помешкання, соціальна психологія, родинне співжиття і подібне.

По сдержанні титулу Бакалера Домашньої Економії можна далі продовжати науку на магістра або доктора.

Для завершення освіти дівчини не може бути кращої науки, як домашня економія. Це одна наука, яка охоплює різні галузі практичного життя з добрим науковим ґрунтом. В додатку абсолювентці домашньої економії нема що журитись посадою, бо є їх досить. Ось які є посади: учителька домашньої економії в народній чи середній школі або може навіть і в університеті; дис-триктова лекторка-дорадниця (комюніті мютришеніст); дієтетка у відживчій відділі по шпиталях або більших готелях, чи ресторанах, для планування стравосписів і купна харчових товарів; аналістка у розслідних лабораторіях відживи, текстильних заводах; дорадниця декораторка в мебельних установах; урядничка суспільної опіки (комюніті велфер); демонстратка харчових продуктів більших фабрик; журналістка для ведення жіночих відділів у пресі та у приготуванні різних наукових праць. Всіх посад годі ви-

числити. Що їх багато, то певно. В часі війни Америка аж з Канади наймала абсолювенток до шпитальної та суспільної праці, не згадуючи вже про розслідну працю по лабораторіях та різні посади які раптом появилися при УНРА через воєнні потреби.

З поширенням телевізії зокрема заповідається потреба на вишколених спеціалісток для радіових чи телевізійних лекцій та демонстрацій з різних галузей домашньої економії.

А чому українкам не подумати б про майбутнє, про можливість створення української держави і потреби на своїх вишколених науковців в домашній економії. Чейже Україна не засуджена на вічне рабство. Може прийти зміна. Може вийти потреба на свої наукові сили. Ось недавно сталося цікаве в Польщі. По закінченні другої світової війни спеціалістки домашньої економії з Америки й Канади, які працювали при УНРА в Польщі, переконали польський університет у Варшаві про потребу отворення вищого курсу домашньої економії на рівні з іншими науками того університету. Для цього запрошено американку польку з вищою освітою в домашній економії, провадити науку й вибрати свій персонал до помочі з надійних польських дівчат, абсолювенток з Америки. З браку польських підручників уживано тимчасово американських і англійська мова стала обовязковою для студенток, що записались на курс. Це тільки приклад що може колись в майбутньому і в нас вийти потреба на своїх спеціалісток в домашній економії.

Українські матері, коли ваші дочки стоять перед питанням, який відділ науки вибрати, в університеті, заохочуйте їх до науки домашньої економії. Вони певно вам за це будуть вдячні.

ПОМЕР О. КАНЦЛЕР
ТАРНАВСЬКИЙ

Дня 24 вересня після довгої недуги помер у Філадельфії канцлер Української Греко-католицької Дієцезії, о. Филімон Тарнавський, у 86 році життя.

О. Тарнавський був відомий як видатний церковний і народний діяч у старому краю, а відколи в 1911 році приїхав до Злучених Держав, так само й тут був завжди вельми діяльний на церковному й народному полі. Працював як душпастир в Оберн, Н. Й., у Клівленді, Шикаго, Честер, Пта., Нью Йорку і Філадельфії. Усюди наше громадянство пізнало його як талановитого лідера, проповідника й промовця. В 1938 році Ексцеленція Конс-тантин покликав його на від-поідальне становище канцлера дієцезії, на яким служив Церкві до смерті.

Дня 28 вересня відбувся похорон бл. п. о. Тарнавського, на який приїхала вся Родина Люкійного й коло 80 українських католицьких священиків з різних сторін, навіть з най-дальших міст де є українські громади. Парохіяни з Філадельфії, Честеру й Нью Йорку взяли чисельну участь у похороні.

В. Й. П!

який від 30 років опанував наші землі й заперече своє бідне життя.

Ми гараче вітаємо Вас від імені білоруського народу, й молода організація білоруських жінок в Америці теж щиро вітає Вас і просить Бога щоб допоміг Вам у Вашій важкій праці на користь українського народу.

Др. Іван Єрмаченко
страшина Делегації
в Америці, Білоруської
Центральної
Ради.

Ольга Кіт
старшина Обеднання
Білоруських Жінок в
Америці.

Прохаємо наших читачів по-інформувати знайомих ім білорусинів і білорусинок про їхні організації в Нью Йорку, яких адреса є:

198 W. 89th St., New York 24,
N. Y.

БІЛОРУСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В АМЕРИЦІ

Мило нам подати до відома читачам Нашого Життя що у Злучених Державах є вже білоруські організації, а саме Делегація Білоруської Центральної Ради з Європи, й Обеднання Білоруських Жінок в Америці. Організації мають осідок в Нью Йорку. Головою Делегації БЦР є др. Іван Єрмаченко, а Обекнання БЖ в А. л. Ольга Кіт.

Обі організації прислали привіт Світовому Конгресові Українського Жіноцтва, який відбудеться 12 й 13 листопада у Філадельфії.

У привіті читаємо:

Білоруська Делегація в Америці, дізнавшись що українські жінки збираються скликати Світовий Конгрес Українського Жіноцтва, з приємністю стверджує що ми й Ви ведемо спільну боротьбу проти нашого спільного ворога — большевиків які загарбали наші землі й нищать наших кращих людей. Ми повинні де-лише можемо, піднімати наші голоси щоб будити світову опінію щоб увесь світ знав, за що змагаються українські і білоруські партизани плече об плече проти страшного ворога — червоного фашизму,

ДОПИСИ

ДІТРОИТ, МИШИГЕН

Краєве весілля

Дня 18 липня відбувся в парохіяльній городі пикник старанням 26 відділу СМА в Гемтрамек. На тім пикнику також старанням цього відділу улажено добре приготуване українське старокраєве весілля. Увесь весільний обряд з співами пройшов дуже гарно і всім дуже подобався, бо старшим нагадав давні часи, а молодим красу й чар цього стародавнього звичаю.

Погода дописала й на забаві було багато громадянства нашого міста. Прибуток був значний, чистої готівки зосталося \$560, який розділено по половині, на будову української школи й на пачки для скитальців.

ВІТАЄМО НОВОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ГОРОЖАНИНА

В суботу, 4. вересня ц. р. прийшов на світ на землі Вашингтона перший американець з роду скитальців, Юрій Антін Дольницький, син Тамари і Мстислава Дольницьких, в Дженкінтаві, Па.

Панство Дольницькі приїхали до Америки щойно кілька місяців тому.

На многа літа молодому громадянину та GRATULACIJA батькам.

„ЕНЕІДИ” 150 ЛІТ

В цім році минає 150 років з часу як в Петербурзі появилися друком три перші часті „Енеїди” Івана Котляревського (1769 — 1838).

Видав їх Максим Парпура, з чого Котляревський був незадоволений, але це була історична подія, бо „Енеїдою” автор дав початок новій українській літературі, писаній народною мовою.

Повне видання „Енеїди” появилсь аж 1842 року в Харкові.

МОСКОВСЬКІ ГАЗЕТИ В УКРАЇНІ

Большевицька Москва продовжає царське московщення України — через уряди, школи, церкву, театри, радіо й пресу.

Московських газет було повно в містах України від самого зачатку московсько-большевицької окупації України, а в останніх роках окупації і в Західній Україні починає щораз то більше появлятися газет московською мовою — у Львові, Чернівцях та Ужгороді.

Яв не писати й не говорити „з належною пошаною”

Яких 50 років тому один український письменник, пишучи листа до Мюнхаловського, редактора московського часопису „Страхопуд” у Львові, закінчив його так, „з належним поважанем НН”. Цього листа автор ще й надрукував.

Опісля ця форма декому подобалася, й зачали вживати такого закінчення листа, вже не пишучи до москвофілів, але й навіть коли уранець писав до українця.

Колиж хто пише „з належним поважанем” так це значить що він „вимірює” йому пошани не більше як йому належить, а коли вже кому жадна пошана не належить, ну то й жадної. І так з тією „пошаною” виходить противорічність, бо з нею змішана й зневага.

Американець листа закінчує чемно, й навіть не подумав би закінчити його словами „з належною пошаною”, виддю респект.

Отож якщо хто попав у манію „належної пошани”, нехай це покине й вистерігається таких недочених фраз та не виставляється на сміх.

СОВІТСЬКИЙ ПОЛКОВНИК ВТІК ДО АНГЛІЇ

Полковник Токаєв, визначний совітський знавець ракетної зброї, втік із совітської смуги Німеччини й опинився в Англії, де йому признано право азилю. Він хоч був 16 років членом комуністичної партії і 15 років армійським старшиною, а при тому займав дуже високі становища в Совітськім Союзі (був головою совітської військової академії в характері спеціаліста ракетної зброї), рішився на втечу.

ВИІЗД СКИТАЛЬЦІВ

В липні покинули американську зону Німеччини 7,630 скитальців.

До Злучених Держав виїхали лише 271 осіб, до Канади 1,476, до Англії 1,161, до Австралії 1,027, до Венесуелі перелетіли літаками 655 осіб. До інших країн виїхало далеко менше нових емігрантів.

СМЕРТНІСТЬ ДІТЕЙ СКИТАЛЬЦІВ

Німецькі лікарі кажуть що серед дітей скитальців є велика смертність через недоживлювання матерей і дітей.

СКИТАЛЬЦІ В АВСТРІЇ

ІРО подало що скоро вивезе з Австрії 70,000 скитальців.

Українців там ще недавно було 15,000.

УКРАЇНКИ ЗАБРАЛИ ПЕРШІ НАГОРОДИ

Підчас музичного контесту на Краєвій Виставі в Торонто, Онтеріо, в Канаді, змагалися дві групи: перша від 18 літ і нижче, друга група загальна, для всіх. У першій групі першу нагороду здобула мала Галина Білошицька, яка недавно прибула зо своїми батьками із скитальщини й за короткий час вже одержала стипендію на безплатні студії в Консерваторії Музики.

Другу нагороду здобув Володимир Приставський, третю Ольга Скоропад.

У другій групі: першу нагороду здобула Йосифина Чучман, другу й третю нагороду здобули не українці.

Наслідком протестів із сторони невиявлених осіб чи організацій Галині Білошицькій відмовлено \$500 першої нагороди, на тій підставі, що вона не є канадійка, і гроші ці передано для Йосифини Чучман. Але директор департаменту Музики на Виставі, сотник Аткинсон заявив, що він постаряється, щоб Галина таки одержала своїх \$500, навіть колиб він сам, особисто, мав їй це дати, відмовившись від курення. „Ми потребуємо більше таких скитальців в Канаді”, сказав Аткинсон. Місцева преса широко писала про цю музичну подію.

У змагу в плаванні на 10 миль переміг знову таки укра-

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

Жовтень

3 жовтня, 1930, померла Олена Пчілка (Ольга Косач), сестра Михайла Драгоманова, мати славної української поетки Лесі Українки (Ляиси Косач Квітки), письменниці, журналістки, й заслужена громадянська діячка.

4 жовтня, 1930, померла слава артистка українських театрів Марія Заньковецька.

10 жовтня, 1893, помер український письменник Леонід Глібів (Дідусь Кенір), автор численних віршованих байок, з поученнями.

13 жовтня, 1866, помер український письменник Петро Гулак Артемовський, автор віршованих байок.

29 жовтня, 1794, помер слашний український учений, філософ, мораліст і мандрівник Григорій Савич Скоророда, автор кількох філософічних праць про самопізнання.

їнець, із Бюффало, Н. Й., Возняк, що торік був вишов другим. Нагорода \$5,000. За 14 днів відвідали Краєву Виставу 2,612,000 осіб.

ПЛАН ПЕРЕСЕЛЕННЯ 15,000,000

Уряд Австралії пропонує щоб Англія переселила туди 15,000,000 своїх громадян.

План каже щоб переносити цілі міста й їхні промисли.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український ПОГРЕБНИК на Філадельфію й околицю
MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.
Tel. MARket 1320
Обслуга в день і ночі

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE INSURANCE
2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

Українська Виробничо-Торговельна Кооператива

“БАЗАР”

932 North Franklin Street, Philadelphia 23, Pa.

Telephone: MA 7-1392

приймає замовлення на:

- Жіночі сукні
- Жіночі і мужське білля
- Народні stroi
- Театральні костюми

- Церковні Ризи
- Хоругви і прапори

ПЕРЕРІВКИ І ПОПРАВКИ

Можна набути:

Всі матеріали до вишивання

НИТКИ — КАНВА — ВЗОРИ